

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 20/01/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 11

Hòa Thượng nói: **“Con người ở thế gian phải học dưỡng, phải biết làm mọi việc”**. “*Học*” là học tập. Chúng ta phải học tập để chúng ta có thể làm được mọi việc. “*Dưỡng*” là tu dưỡng, chúng ta phải biết dùng phương thức thỏa đáng, thích hợp, khéo léo nhất để đối nhân xử thế, tiếp vật. Chúng ta phải luôn tìm cầu học tập, làm mọi sự, mọi việc trên nền tảng tâm chân thành, tâm cung kính.

Hòa Thượng cũng từng nhắc chúng ta: **“Chúng ta nói chúng ta độ chúng sanh nhưng cơm chúng ta còn không biết nấu!”**. “*Biết nấu*” nghĩa là chúng ta có thể nấu món ăn bằng những nguyên liệu sẵn có. Hôm trước, tôi nấu một bữa ăn mời mọi người, ai cũng khen ngon nhưng không ai đoán được tôi nấu bằng nguyên liệu gì. Tôi đã bỏ lớp gai của trái sầu riêng, ướp, rán và cho vào nồi kho.

Hằng ngày, chúng ta hoang phí thời gian là chúng ta đã có “*tội*” vì chúng ta đã quên đi sự kỳ vọng của Cha Mẹ, Thầy Cô, Phật Bồ Tát và những chúng sanh đau khổ. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ!”**. Những lời nhắc nhở của Hòa Thượng đều rất khẩn thiết, điều quan trọng là chúng ta có thể phản tỉnh đến mức độ nào! Chúng ta học Phật là học giác ngộ, giác ngộ chính là phản tỉnh.

Tổ Ân Quang dạy chúng ta: **“Đốn luân tận phận”**. Dốc hết trách nhiệm trong vai trò trách nhiệm của mình. Chúng ta làm tốt vai trò làm chồng, làm vợ, nhưng chúng ta không chìm đắm trong vai trò, bổn phận cá nhân mà chúng ta phải mở tâm nghĩ đến chúng sanh. Chúng ta vẫn lập gia đình, chúng ta không cần cạo đầu, mặc áo cà sa để có thể toàn tâm toàn ý vì chúng sanh.

Khi chúng ta làm việc, chúng ta làm dư thừa hay làm thiếu thì việc làm của chúng ta cũng sẽ mất tác dụng do vậy chúng ta cần phải “*học dưỡng*” suốt cuộc đời. Người xưa nói: **“Sống đến già, học đến già”**. Người thế gian học để nâng cao tri thức, để có được danh vọng, địa vị, chúng ta học để hoàn thiện chính mình để chúng ta phục vụ chúng sanh được tốt hơn. Chúng ta không biết nấu cơm, không biết lái xe, không biết giặt ủi quần áo, chúng ta để người khác lo lắng cho mình thì chúng ta không thể phục vụ được mọi người. Nếu chúng ta có sức phản tỉnh thì những lời dạy tha thiết của Hòa Thượng sẽ giúp chúng ta hoàn thiện. Chúng ta càng “*học dưỡng*” thì chúng ta sẽ càng

hoàn thiện nhân cách, càng phục vụ chúng sanh được tốt hơn. Đây chính là chúng ta: “*Tự tha lưỡng lợi*”. Tự lợi và lợi tha đều đạt đến viên mãn.

Chúng ta lười biếng, chểnh mảng thì chúng ta thấy việc gì cũng khó. Hôm qua, tôi làm nhiều việc nên hôm nay, vai của tôi vẫn mỏi; buổi sáng, tôi gói hơn 30kg gạo nếp; buổi chiều tôi làm đậu và cắt dọn bốn giàn rau; buổi tối, 7 giờ 15 phút tôi mới ăn tối, 7 giờ 30 tôi phải lên lớp dạy chữ Hán. Chúng ta không học tập, không có năng lực thì chúng ta sẽ không biết mình cần phải làm gì. Tôi đã ở Sơn Tây gần một tháng nhưng tôi làm vẫn chưa hết việc. Chúng ta làm nhiều việc nhưng chúng ta làm với tâm vụ lợi, hư danh, ảo vọng thì chúng ta sẽ “*tự tha bất lợi*”. Ta và người đều bất lợi.

Hòa Thượng nói: “*Mỗi hình thái công việc đều giúp chúng ta thành tựu Giới - Định - Tuệ. Giới - Định - Tuệ biểu hiện ngay trong cuộc sống hằng ngày với vô số những hình thái khác nhau. Việc Ngài Thiệu Tài Đồng Tử 53 lần tham vấn các vị thiện tri thức chính là ví dụ tốt nhất cho chúng ta. Có những lúc chúng ta nhìn thấy họ đang phá giới nhưng trên thực tế không phải như vậy mà trái lại những tác pháp này là chân thật tri giới*”. Hôm qua có người hỏi tôi, các đạo tràng niệm Phật ngày nay ngoài niệm Phật thì có phóng sanh, làm từ thiện, đây là họ đã phát Tâm Bồ Đề chưa? Tôi nói, việc của chúng ta là niệm Phật, ngoài ra, chúng ta phải thay Phật phát Tâm Bồ Đề để cứu giúp những chúng sanh đau khổ. Ngày trước, có giai đoạn, tôi đã mất niềm tin vào Phật pháp, tôi đã nói mọi người rằng, khi mọi người đến nhà tôi không ai được nói về Phật pháp.

Ngày trước, các Phật tử nước ngoài đã gửi một công-te-nơ các thùng pháp của Hòa Thượng về Việt Nam, nếu muốn nhận những thùng pháp này thì sẽ phải đóng thuế nên không ai muốn nhận, các thùng pháp này đã nằm trong kho khoảng hơn 8 năm, khi họ chuẩn bị mang tiêu huỷ thì Sư Bà Quảng Tâm đã xin về. Tôi đã có nhân duyên rất lớn để có thể đến được Thiền đường Thiền Quang và gặp được thùng Kinh. Ngày trước, tôi học tiếng Hán ở Đại học, tôi được qua Bắc Kinh học một thời gian, sau đó, tôi phát tâm đi dạy các lớp chữ Hán và được mời đến dạy lớp gia giáo ở Thiền đường Thiền Quang. Ban đầu, tôi nhận thấy Hòa Thượng phát âm tiếng Hán rất hay, tôi nghe đĩa là vì tôi muốn học phát âm tiếng Hán theo ngữ điệu Bắc Kinh, sau khi nghe một thời gian tôi nhận thấy những lời giảng của Hòa Thượng rất sâu sắc. Chúng sanh không dễ tiếp nhận được Phật pháp chân chính, để gặp được Phật pháp, chúng ta phải có rất nhiều nhân duyên. Ngày nay, chúng ta được tiếp nhận Phật pháp một cách quá dễ dàng nên chúng ta không biết trân trọng.

Trong “*Kinh Hiền Ngụ*” nói về việc tiền thân của Đức Phật phải gặp rất nhiều khó khăn để được nghe Phật pháp, trong một tiền thân Ngài là một thương nhân cần cầu được nghe pháp, một vị Thiên Nhân đã hoá thân làm một Đạo Sư đi giảng pháp ở hạ giới, khi vị Đạo Sư gặp vị thương nhân, vị Đạo Sư nói, vị thương nhân cho ông một con mắt thì ông mới nói pháp cho vị thương nhân nghe.

Trên “*Kinh Vô Lượng Thọ*” nói: “*Phát Tâm Bồ Đề một lòng chuyên niệm*”. “*Tâm Bồ Đề*” là tâm độ chúng sanh. Nhà Phật dạy chúng ta: “*Trên cầu Phật đạo, dưới hạ hóa chúng sanh*”. “*Tâm trên cầu Phật đạo*” là tâm cầu vãng sanh. Chúng ta không được để “*danh vọng lợi dưỡng*” làm ảnh hưởng đến tâm cầu Phật đạo. “*Hạ hóa chúng sanh*” là giúp đỡ, phục vụ chúng sanh. Chúng ta phải “*học dưỡng*” để chúng ta biết làm mọi thứ. Chúng ta phải “*tu dưỡng*” để chúng ta biết những phương thức khéo léo nhất phục vụ chúng sanh.

Mọi người muốn học và mua máy móc sản xuất đậu thì họ sẽ phải trả chi phí khoảng năm mươi triệu, chúng ta dạy miễn phí cho những người phát tâm làm đậu để tặng và cả những người muốn làm đậu để mưu sinh. Chúng ta là người học Phật pháp, chúng ta không phát tâm giúp ích chúng sanh, đem Phật pháp đến với chúng sanh thì ai sẽ làm việc đó? Nếu chúng ta chỉ muốn ngồi an ổn tu hành thì chúng sanh đời sau sẽ ra sao?

Hôm qua, tôi nói, chúng ta phát tâm giúp ích chúng sanh bằng tâm chân thành, cung kính cho dù chúng ta không vãng sanh thì chúng ta cũng đã giúp được nhiều chúng sanh, phước báu này không nhỏ! Những người không giúp chúng sanh vì sợ bị động tâm, nếu họ không thể vãng sanh thì họ sẽ đọa Địa ngục vì hằng ngày, tâm của họ vẫn vọng tưởng, chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta giúp chúng sanh bằng tâm chân thành, cung kính, vì giúp chúng sanh chúng ta có thể bị động tâm nhưng chúng ta sẽ có phước báu, những chúng sanh được chúng ta giúp đỡ, nếu họ có thể vãng sanh thì họ cũng sẽ không bỏ chúng ta. Trước đây, tôi nói vui với những người bạn, người giúp chúng sanh mà không vãng sanh, nếu xuống địa ngục thì Diêm Vương cũng dành cho họ phòng có máy lạnh. Người không phát tâm vì chúng sanh nếu họ đọa vào Địa ngục, Diêm vương cũng dành cho họ phòng không có nhà vệ sinh.

Giới - Định - Tuệ biểu hiện ngay trong cuộc sống với vô số hình thái khác nhau, chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế tiếp vật đều là để thành tựu Giới - Định - Tuệ của chính mình. Thiện Tài Đồng Tử tham vấn 53 vị thiện tri thức trong các ngành nghề, chúng ta tưởng chừng như Ngài phá giới, xen tạp nhưng tâm Ngài không xen tạp. Hằng ngày, chúng ta làm mọi việc để lợi ích chúng sanh nhưng tâm chúng ta không được xen tạp.

Gần đây, tôi dạy các con học cấp 2 cách gói bánh chưng, các con đều đã gói được bánh rất đẹp. Hôm trước, tôi nhìn thấy, một ngôi làng nơi những người giàu ở, mọi người cùng gói bánh chưng với người trong hệ thống của chúng ta, đây là chúng ta dùng phương tiện để giúp ích chúng sanh. Chúng ta tạo ra sự thân tình với chúng sanh để chúng ta đem chuẩn mực Thánh Hiền giúp họ. Chúng ta không cần nói, họ thấy tâm cảnh của chúng ta chỉ nghĩ đến người khác thì họ cũng sẽ được ảnh hưởng.

Hôm trước, có một vị Bác sĩ đến thăm tôi, tôi mời họ ăn và tặng những sản phẩm chúng ta tự làm, họ cảm thấy rất gần gũi, ấm áp. Chúng ta không nói gì về Phật pháp,

về chuẩn mực Thánh Hiền, họ sẽ tìm hiểu, tại sao chúng ta chỉ cho đi mà không mong cầu. Họ biết chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền, học Phật pháp, niệm Phật thì họ sẽ tự tìm đến để học chuẩn mực Thánh Hiền, học Phật. Hòa Thượng nói: “**Ngày nay, bố thí pháp không phải là chúng ta in nhiều Kinh sách, giảng nhiều đạo lý mà chúng ta phải làm ra tấm gương**”. Chúng sanh nhìn thấy tấm gương, họ tâm phục, khẩu phục thì họ sẽ tìm đến học tập. Môi trường xung quanh chính là để giúp chúng ta thành tựu Giới - Định - Tuệ.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta sống trong thời kỳ Mạt pháp, thời kỳ có nhiều bất an, xen tạp, nguyên tắc thứ nhất là chúng ta phải giữ đạo tâm. Đạo tâm chính là tâm chân thành. Nguyên tắc thứ hai chính là chúng ta phải hộ trì Phật pháp, tuyệt đối không chướng ngại Phật pháp**”. “**Hộ trì Phật pháp**” là chúng ta làm ra tấm gương của người học Phật pháp. Chúng ta nói cho người khác nghe, tặng Kinh sách thì đó chỉ là những việc làm nhỏ, chúng ta làm ra tấm gương là cách thiết thực, rõ nét nhất để chúng ta hộ trì Phật pháp. “**Chướng ngại Phật pháp**” là chúng ta không làm ra được hình tượng của người học Phật, chúng ta làm cho người khác mất niềm tin vào Phật pháp. Hiện nay, thiên đại, nhân họa diễn ra ngày càng nhiều vì vậy chúng ta phải giữ đạo tâm, phải làm ra tấm gương của người học Phật, người học chuẩn mực Thánh Hiền.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!